Přes Baltimore.

Každého starého vlast přeje si navštíviti, aneb z Čech povolati hodlá za svou přátele a známé, měl by k přeplavu použíti některých nových, levných, lloydovských parolodí

Sev.-německého LLOYDU.

S parolodními Severo-německého Lloydu přepravuje do konce roku 1880 přes 800.000 osob.

Následující jsou parolodí spolehlivosti této:

	Tun.	Kapitán.
Braunschweig,	**3100**	**Underbeck**
Nurnberg,	**3100**	**Jaeger,**
Leipzig,	**2500**	**Pfeiffer,**
Ohio,	**2500**	**Meyer,**
Berlin,	**2500**	**Heineke,**
Baltimore,	**2500**	**Hellmers,**

plují pravidelně každých 14 dní mez

Bremen a Baltimore

převáží cestující za následující ceny

Z Baltimore do Bremen:

V mezipalubí ..... $30.00 *papírů.*
Dítky od 1 do 12 let poloviční.

Z Bremen do Baltimore:

V mezipalubí ..... $28.00 *papírů.*
Dítky od 1 do 12 let poloviční. Kajuty $2
Lístky tam i nazpět levnější.

Kdožkoli chce přátele z Čech za sebou povolati, může koupiti jízdní lístky u níže-psaných jednatelů pro celou cestu z Čech až do Omahy za následující nízké ceny:

Z Prahy do Omahy	$56.25
" Berouna "	56.75
" České Třebové "	58.25
" Podmokl "	53.90
" Budějovic "	57.50
" Čáslavy "	56.45
" Chlumce "	56.00
" Chotěboře "	57.00
" Chocně "	58.00
" Chrudima "	56.25
" Chebu "	54.50
" Jičína "	55.50
" Hlinska "	56.75
" Hořic "	55.00
" Hostovic "	56.50
" Josefova "	55.00
" Ml. Boleslavy "	55.75
" Klatov "	56.50
" Králov. Hradce "	55.25
" Kolína "	56.00
" Chomútova "	55.25
" Kralup "	56.00
" Kutné Hory "	56.25
" Lysé "	55.50
" Mělníka "	55.25
" Mirovic "	58.50
" Náchoda "	55.25
" Nepomuku "	56.25
" Nymburku "	55.75
" Páky "	54.75
" Pardubic "	56.00
" Plzně "	56.00
" Písku "	57.00
" Poděbrad "	56.00
" Příbrami "	58.25
" Rakovníka "	57.00
" Žatce "	55.25
" Skalice "	55.25
" Strakonic "	57.00
" Táboru "	57.75
" Teplic "	54.50
" Turnova "	54.25
" Vejhybky "	56.50
" Veselí "	58.00
" Vodňan "	57.25
" Votic "	57.25

☞ Tyto samé ceny dopravní platí pro SIOUX CITY, IOWA.

Do ST. PAUL, Minn. o 20 centů více
Do LINCOLN, Neb. o $1.40 ctů. více
Do YANKTON, Neb. o $2 více.
Do ST. JOSEPH, Mo. o $1.50 méně

DOPRAVA DĚJE SE:

Z ČECH DO BREMEN

po dráze v třetí třídě (ne ve čtvrté.)

Z BREMEN DO BALTIMORE

po parnících Severo-německého Lloydu (přímo.)

Z Baltimore do Nebrasky

po přímé dráze (přes Chicago.)

Na přestavišti parolodí Severo-německého Lloydu v Baltimore nalezá se zároveň nádraží dráhy **Baltimore & Ohio,** kteráž dopravuje vystěhovalce na západ za ceny levnější, než kteráskoliv jiná společnost v New Yorku a Philadelphii.

Přirazí-li parník uzavře se nádraží všem nepřislušícím lidem, aby vystěhovalci nepadli do rukou všelikým nesvědomitým vydřiduchům, jako se bohuže zhusta na jiných přestavištích děje.

Bližší zprávy podá každému generální jednatelství:

A. Schumacher & Co.

5 *So. Gay St. BALTIMORE, MD.*

V Omaha, *F. E. Moores, jed. W. St. I. & P. dráhy, Henry Pundt, A. Weis*
V Lincoln, Neb. ..... *A. C. Zeimer*
V St. Paul, Minn. .. *German American Bank.*
V Yankton, Dak. ..... *A. Schutzde.*
V Chicagu, ... *H Claussenius & C.*

Tajný sňatek.

Román od Walters Scotta

Oddělení druhé.

(Pokračování.)

KAPITOLA XVIII.

"Zavrhla jednou pomoc dýky mé," myslil si Varney, vytahuje dýku z pochvy, "abych stokrát na pouti rozvrkal, nyní ale má jako mocnější nástroj v její ruce vzácnosti!"

V takových myšlenkách otvírá štěrannou ostrou dýkou skříňku, jejíž stříbrné kování snadno povolilo. S velkou netrpělivostí se toho hrabě dočkal a vytrhnuv skříňku z rukou Varneyových, rozevřel ji, vyhnal slovutý s pátraje po nějakém psaní anebo listku, který by domněnou vinu nevinné hraběnky jaksi více osvětlil, měřil jimi v divoké zuřivosti o sem. Potom dupaje po skvostech rozkvasu křičel: "Tak snížím tu bídnou hračku, za kterouž jsi prodala tělo i duši, a pro niž jsi se vzdávala rády předešlé smrti a mne hoří a litovati na věky! Nemluv mi o odpuštění, Varney — jest odsouzena!"

To řka opustil komnatu a odkvapil do vedlejšího pokoje, kde dvéře opatrně zavřel, závorou je opatřiv.

Varney hleděl za ním a zdálo se, jako by pomýšlel lidštější city zápasiti s obvyklým jeho ďábelským démonem. "Jeho slabost mne dojímá," pravil, "láska ho učinila dítětem. Touto skvostnou hračkou mrštil o zem a rozlapal ji. S touž zuřivostí zničil by křehkou tu loutku, k níž byl s takovou láskou přilnul. Neumí věci dle jich hodnoty cenit, za to Varney toho dovede. Stane-li se Leicester jednou králem, zapomene na bouře vášní, za jakých dostal se na královský stolec, právě jako námořník dosáhnuv přístavu na přestálá nebezpečenství při plavbě. Avšak tyto zrádné tretky nesmějí zde zůstati — byly by pro zametače příliš skvostným zpropitným."

Mezitím co Varney skvosty sbíral, aby je do tajné, náhodou otevřené schránky uschoval, pootevřely se dvéře, záclony se rozhrnuly a mezi nimi objevil se hrabě, avšak s tak mdlýma očima, s tak ubledlými rty a zsinalými tvářemi, že se Varney této náhlé změny zhrozil. Sotva že upřel nań oči, již ustoupil hrabě zpět do pokoje, zavřev za sebou dvéře. Dvakrát učinil takto za sebou, aniž by byl slova pronesl, tak že se Varney obával, zdali mozek jeho velitele prudkým pohnutím mysli neutrpěl pohromy. Potřetí ale objeviv se pokynul mu, a Varuposlechl ihned danému znamení.

Vstoupiv pozoroval, že rozčilenost nepocházela z toho, co byl Leicester slyšel, ale spíše z toho, že se nemohl na ničem ustáliti, co by nyní podniknouti mohl, jsa sterými vášněmi zmítán. Strávili úplnou hodinu v důvěrné úradě, načež lord Leicester s neslýchaným sebezapřením se zmužil, úpravně se převlekl a do společnosti k svému královskému hostu se odebral.

KAPITOLA XIX.

Teprvé později upamatoval se každý, že mezi hostinou a radovánkami, jež vyplňovaly ostatní část toho událostmi bohatého dne, Leicestrovo a Varneyovo chování zcela rozdílno bylo od jejich obyčejných způsobů. Každý by byl prvé považoval sira Varneye spíše za dobrého rádce a učeného muže, než za veselého společníka. Záležitosti úřední, ať obecné ať vojenské, zdály se býti jeho jedinou zálibou; a jakkoliv se v pořádání slavností a veselostí dobře znal, přec byl při nich obyčejně jen pouhým divákem. Prohodil-li pak nějaký vtip, učinil to vždy suše, satyricky a přísně, jako by se spíše slavnosti a hostům posmíval, než všeobecné veselosti se účastnil. Avšak tentokráte zdálo se, jako by se byl proměnil. Mísil se mezi mladé dvořany a dámy, a zdál se býti v tomto okamžiku nejčilejším duchem oživen, kterýž jej nejveselejším společníkem učinil. Ti, kteří jej pokládali za muže pachtícího se jen za účely vážnými a ctižádostivými, kteří v něm spatřovali ušlépaného posměváčka, ti zpozorovali nyní s úžasem, že jsou vtipy jeho jemné, úsměv živý, a čelo jeho že jest právě tak jasné jako jejich. Jaké pekelné přetvářky užil, aby černé své myšlenky ukrýl, není nikomu, leč by nu byl roveň, známo; avšak Varney byl mužem všeho vlivu nad pevnou vůlí... ...ovědomí k špatným, ano nejhorším zvěrstvům zhnaným.

Zcela jinak bylo s Leicestrem. Jakkoli byl duch jeho dobře vycvičen v povinnostech lichého dvořana, jenž má býti stále vesel, ochoten a vždy prost všech starostí, mimo to, aby mohl v každou chvíli k obveselení těžím přispěti, ano zatím srdce jeho ztrápkati, tíživosti a zlosti zmítáno bývá: přece uhostil se v nitru jeho daleko horší host, jehož štěnky ani zastříti, ani uhostiti se nedaly; tíkavý jeho pohled a zachmuřené čelo svědčily stejně, že myšlenky jeho jsou daleko vzdáleny od jevišť, na němž má přáteli bylo.

Jeho vzrušení, pohyby i řeči byly nejapné; ba zdálo se, jako by byl vlastní soucitatné vše prohlédl, jako by rozvaze a rozumu svému porozuměti a pohyby své řídit nedovedl. Slova vycházela z jeho úst jednotlivě, přerývaně, jako by se teprvé rozmýšlel o něčem, co a jak říci má, a jen stálou pozorností se mu podařilo tuť svou srozumitelně dokončiti.

Neobyčejný důlek, jakýž se rozrušitelnosti v chování a rozmluvě nejdokonalejšího dvořana Anglie objevil, nemohl bystrému zraku královny ujíti.

Nepochybujeme, že by Alžběta byla takové nedbalé, všem pravidlům dvornosti se příčící chování Leicestrovo přísně nevolí svou trestala; avšak předpokládajíc, že jest to následkem nemilosti, ráno mu tak přikrým způsobem osvědčené, pohlížela zcela jinak na to, neboť jen zámutek mohl tak těžce jej raniti a soulad jeho vždy ušlechtilého mravu úplně porušiti.

Když tato, ženské marnosti pochybující myšlenka byla mysl jeli zaujala, byl hrabě Leicester ze všech omylů a přechmatů úplně omluven, a čilá společnost, královnu obklopující, pozorovala s úžasem, že místo, aby se opětovanými důkazy nedbalosti a nepozornosti rozhněvala (ačkoliv bývala v těchto věcech velmi přísná), se snaží sama poskytnouti mu příležitosti, aby se vzmužil, vypomáhajíc mu s takovou shovívavostí, že se to až s povahou její nesrovnávalo. Avšak přes to přese všecko vysvítalo, že taková napnutost déle potrvati nemůže, a že Alžběta konečně nucena bude jej z jeho nepozorného chování kárati. V tom ale byl hrabě Varneyem, který si s ním mluviti přál, do jiné komnaty dožádán.

Teprvé když Varney žádost svou dvakrát opětoval, povstal a hotovil se k odchodu, jako by jakýmsi pudem k tomu pobádán byl — avšak najednou se zastaviv obrátil se ku královně a prosil ji, aby se směl za příčinou důležitých záležitostí na okamžik vzdáliti.

"Jděte, mylorde," pravila královna; "věříme rády, že Naše přítomnost mnoho kvapných a nepředvídaných záležitostí přivodí, jež bezodkladně vyřízeny býti musejí. Chcete-li ale, mylorde, abychom se pokládaly za hosta vám vítaného a vzácného, tedy vás žádáme, abyste dbal méně o Naše dobré pohostění, zato ale více veselosti na svém obličeji jevil, než jsme dnes viděly; neboť ať zavítá někam kníže neb sedlák, radostné přijetí zůstane přece nejlepším podílem při všem hostění. Jděte tedy, mylorde! spoléháme se, že se k Nám vrátíte s jasným čelem a veselou myslí, s jakouž jindy před přátelé své vstupujete."

Leicester se místo odpovědi na to mírné pokárání hluboce poklonil a vzdálil se. U dveří přišel mu Varney vstříc, který provází je ho spěšně dále do odlehlé síně pošeptal mu do ucha: "Vše jde dobře!"

"Byl Master u ní?" tázal se hrabě.

"Ano, mylorde, a jelikož na jeho otázky neodpovídala a příčiny svého zdráhání se udati nechtěla, tedy podlá lékař svědectví, že se smysly pominula a že bude nejlépe, když do rukou svých přátel odevzdána bude. Příležitost jest tudíž příznivá, abychom naše předsevzetí provedli."

"Ale Tressilian?" tázal se Leicester.

"Ten se o jejím odjezdu tak brzy nedozví," odpověděl Varney; "provedeme to ještě dnes večer a o něho se zítra také postaráme."

"Na mou čest!" pravil Leicester, "sám si na něm pomstu schladím!"

"Vy, mylorde? na tak nepatrném muži jako jest Tressilian? Nikoliv, mylorde, přál jsem si již dávno jej ze světa zprovoditi, přenechce mně jej; postarám se o to, ...ověřil s o něčem více pozdati nemohl."

"Nazývá člověka nepatrným, který mne tak hluboce ranil, že celý můj ostatní život litovati a hořem prováznu bude. Nikoliv! neb bych se vzdal práva vlastnoručně toho prokletého nicemníka potrestati, tedy se raději před Alžbětiným trůnem pokořím a se všeho se vyznám, aby on mne ponížu svou ovalila."

Varney, jsa velmi potěšen z toho vyjádření, pozoroval, že se lord na takovém stupni rozčilení nachází, že kdyby mu nebyl po vůli, on vskutku by s to byl, své soukromé předsevzetí provésti, kterým by všem velkou ctižádostivé záměry jeho snídaně byly. Vstoupiv hraběte zlíbí se hřbet nenkrotitelný a zuřil v nitru jako bezuzdné; když mlčel, lehal oheň z očí jeho, kus se na chvíli návalem vášní, a ječivá pěna stála mu kolem úst.

Třeba pokusil se nyní ctižádostivý pán i v tomto rozhodném okamžiku opanovati.

"Mylorde," pravil uvážlivě ho před zrcadlo, "podejte sám do zrcadla na sebe a vzpomeňte, zdali ty rozháraná tahy někomu náležeti mohou, kdo by s to byl na něčem rozumném a patřičném se ustanoviti."

"Co myslíš tedy ze mne učiniti?" tázal se Leicester uleknuv se svého vzezření a zároveň drzosti Varneyovou urážen. "Jsem tvým svěřencem? tvým poddaným — vlastnictvím — podřízeným svého sluhy?"

"Nikoliv, mylorde," odvětil Varney určitě, "ale jste pánem sám nad sebou a nad svými vášněmi! Mylorde, já, váš sluha, stydím se, že vás vidětí musím, jak bídně vášním podléháte. Jděte k Alžbětě, vrhněte se jí k nohám a vyznejte se ze svého shatku — prožalujte chot svou a jejího svůdce z cizoložství a přiznejte se před všemi šlechtici, že jste pojal za manželku chudou venkovskou dívku a že jste byl jí a jejím učeným milencem podveden! — Jděte jen, mylorde — ale již napřed dávám vám Richard Varney a vaším dobrodinim, jež jste mu prokázal, s bohem na věky. Sloužil šlechetnému, vznešenému a velkomyslnému Leicestrovi, byl ale na svou závislost hrdější, než kdyby byl nad tisíci panoval. Avšak malomyslnému lordovi, který při každém protivenství se zachvěje, jehož moudrá předsevzetí jako plevy každým dechem náruživosti se rozprášíl, tomu Richard Varney sloužiti nebude; neboť jest duševní silou nad něho tak povznešen, jak nízko pod ním hodností a jměním stojí."

Varney pronesl tato slova bez vší přetvářky, neboť, ačkoli jeho síla duševní jen neustupnost a zatvrzelost byla, cítil přece v sobě větší moc, jíž se vychloubal, při čemž myšlenka na vlastní prospěch z osudu Leicestrova plynoucí hlasu a vzezření jeho neobyčejné vřelosti dodávala. Leicester byl nadvládou takové rozvahy překonán, ano nešťastnému lordovi se zdálo, jako by jej poslední dobrý přítel opouštěl. Vztáhnuv ruku proti Varneyovi, pravil trpce: "Neopouštěj mě — pověz, co činiti mám?"

"Buďte opět, kým jste býval, šlechetný pane můj." pravil Varney, a uchopiv uctivě ruku hraběte dotkl se jí rty svými. "Buďte opět samým sebou a povznesete se nad bouří vášní, jíž jen prosté duše podlehají! Či jste vy první, jejž láska sklamala? první, v němž úlisná, daremná žena lásku vzbudila, jíž se pak posmívala a které znenáviděla? Chcete, aby vás zachvátila šílenost, poněvadž jste nebyl moudřejší než nejchytřejší člověk na světě? Myslete si, jako by jí ani nebývalo — vypusťte ji z mysli, ona jest nehodna, že v ní kdy místa nalezala. Setrvejte pevně při rozhodnutí, na němž jste se dnešního jitra ustanovil, já pak mám dosti odvahy a chuti, abych skutek spravedlnosti vykonal. Smrt zasloužila — nechť zemře!"

Po celou dobu, co Varney takto mluvil, držel jej hrabě pevně za ruku, a svřev rty a svraštiv čelo tvářil se jako by chtěl alespoň stín té chladné, rozvážné, klidné stálosti, jíž mu Varney doporučoval, si osvojiti. I když štolba mlčel, tiskl hrabě ještě ruku jeho, až konečně s vynuceným klidným rozhodnutím tato slova ze sebe vyrazil: "Staniž se — nechť zemře! —. Avšak jediná slza mně bude přec dovolena?"

"Ani jediná mylorde," vpadl mu Varney do řeči, zpozorovav v chvějícím se oku a v křečovitě stahujících se tvářích svého velitele, že se litosti poddává — "ni jediné slzy — žes toho nedovoluje — musíme pomýšleti na Tressilian."

"Věru toť jsem, který jest spáchatelé proměniti slzy v krev. Varney, vzkáži jsem vše, přednevzetí má jest pevné — ani prosby ani důvody nesmí od něho neodvrátit — Tressilian musí býti mou obětí!"

"Jest to šlechetné, mylorde, a však jste příliš mocným, než abych vám mohl cestu k pomstě ostrnuti. Ustanovte se alespoň na tom, že vyčkáte vhodného času a příležitosti, a že do té doby budete se na všemožně vyhýbati."

"Chci tě ve všem poslechnouti," pravil Leicester, "jen v tom mne nech volná jednat."

"Pak, mylorde," vece Varney, "jest moji první prosbou, abyste pravíkaté, pokradené a pohřešované vzezření, které dnes zrány všeho dvořanstva k vám pouta, odložil; kdyby snad byla královna k vám tak obzvláště shovívavou, nikdy byste nemohli to napravit."

"Což jsem se objevil skutečně tak nedbalým?" tázal se Leicester, jako by se ze sna probudil.

"Domníval jsem se, že jsem se dostatečně sebral; avšak nestarej se, nyní jest mi opět volněji — jsem klidný. Můj horoskop musí se vyplniti, a aby se tak stalo, chci veškeré své duševní síly napnouti. Buď bez starosti, pravím ti — odeberu se ihned ke královně — a ani tvůj pohled, ani tvá slova nemohou býti pronikavějšími, než moje budou. — Máš mi snad ještě něco říci?"

"Prosil bych jen ještě o váš pečetní prsten," pravil Varney vážně, "na důkaz vašim sluhům, kterýchž budu potřebovati, že mám úplnou moc jich kdykoli ku svým službám užíti."

"Leicester sejmul pečetní prsten, který obyčejně nosíval, a podávaje jej s divokým a výrazným pohledem Varneyovi, dolehl pouze napolo šeptem, jako by vlastních slov se děsil: "Co podnikáš — vykonej rychle."

Mezi tím panoval nepokoj v hlavní síni nad dlouhou nepřítomností urozeného pána hradu, a veliká byla radost přátel jeho, když viděli lorda vstoupiti s lehkou myslí, jako muže, který právě se sebe těžký kámen svalil. A lord Leicester dostál vskutku slovu Varneyovi danému, takže tento, nevida více nutnost přetvářky, stal se opět tím vážným, zchytralým a satyrickým pozorovatelem zábavy a všech příhod, což obyčejně jeho úlohou ve společnosti bývalo.

Leicester pokračoval ve své hře s Alžbětou tak obratně, jako by mu přirozené výtečné duševní schopnosti její, jakož i její slabosti z jedné neb ze dvou zvláštních příčin dobře známy byly. Byl dosti chytrý, než aby svůj špatný rozmar, jejž byl před svým odchodem s Varneyem projevoval, pojednou odložil; blížil se spíše, jako s dálo, s jakousi těžkomyslností, zastřenou v roušku něžnosti, která touž měrou se strácela, jakouž jej Alžběta v zábavě soustrastí a všelikými důkazy své přízně vyznamenávala, takže se posléz stal nejjemnějším, nejhorlivějším, nejlichotnějším, ale i nejuctivějším ze všech dvořanův, jak si toho vznešená panovnice jen přáti mohla. Alžběta naslouchala slovům jeho jako okouzlena; její panovačnost v ní mocně uhasínala; předsevzetí její, veškerým domácím neb společenským poutům vzdorovati a jediné o národ svůj se starati, počalo se měniti a hvězda Dudleyova třpytila se opět v plném lesku na obzoru dvorního nebe.

A přece nebylo Leicestrovi dopřáno volně obzvláštního toho štěstí užíti, nebylo mu přáno bez trpkých pocitů v přízni se kochati, nýbrž steré okolnosti shlukovaly se proti němu, a to nejen při tabuli ale i při večerní zábavě.

Tak se ku příkladu přihodilo, že se veškeří hosté po ukončené hostině odebrali do velké dvorany, aby zde začátek velkého maškarního průvodu očekávali, který měl radovánky večera dovršiti.

Když pak byl lord Leicester několik žlutých vtipů, týkajících se lorda Willoughbyho, Raleigha a jiných, pronesl, pravila královna: "Ožalujeme vás z velezrády, mylorde, jestli neupustíte od úmyslu chtít Nás smíchem usmrtiti. Nyní ale přichází někdo, jenž nám všem, bude-li mu libo, smích zažene — Náš učený lékař životní přináší Nám zprávy o ubohé ženatelce lady Varneyové. — Nikoli, mylorde, neopouštějte Nás, neboť jelikož se jedná o spor mezi manželi, nepokládáme vlastní zkušenosti za dostatečné, abychom samostatně dobře o tom rozhodnouti mohly. — Nuže, pane doktore, jak jste shledal spanilou uprchlici?"

(Pokračování.)

WESTERN HORSE & CATTLE INSURANCE COMPANY.

(Západní, koně a dobytek pojišťující společnost.)

OMAHA, - - - NEBRASKA.

Kapitál $100,000.00.

Pojišťuje koně, nevky a dobytek proti ztrátě ohněm, cizozemí nebo krádeží. Jednatelství ve všech okresích ve státu. Píše si o sdělení.

DEWEY & STONE.

Nejstarší a největší závod truhlářský v Nebrasce.

Farnam ulice, mezi 11 a 12. - - - - OMAHA

Nejlevnéji lze koupiti

NOVÉ LATOVO VÝTAHOVÉ ZNOŽÍ PRO VÁNY, KOLOVÉ KUFRY, TAŠKY ATD

MORRIS ELGUTTER

roh 10 a Farnham St. - OMAHA, NEB.

12.) ☞ Český od vaš Josef Němec.

A. POKORNÝ.

Roh 13té a Jones ulice, OMAHA, NEB

Český řeznik.

Čerstvá masa všeho druhu vždy tak levně jak k lokoliv v městě.

☞ Hotoví a prodává ve velkém i malém každodenně čerstvé vídty, a N. B. vídeňské uzonky. Objednávkám z venkova zvláštní pozornost se věnuje.

Přestěhování

Test je čas kupovati dobré, spolehlivé a laciné

Boty, střevíce a slipersy.

Zboží poškozené.

Od této doby až do odstěhování do našeho

Nového šoru, který bude naproti Boydovu opernímu domu,

budeme zboží prodávati za ceny výše uvedené.

Za každý pár se ručí.

Největší zásoba, nejlepší zboží, nejlevnější ceny.

HENRY DOHLE & CO.

Celný obchod obuví, 1307 Farnham ul. Omaha, Neb

Metzův pivovár,

—v—

OMAHA, NEBRASKA

Vyrábí vyhlášený a po celém západě za nejlepší uznaný **"Metzův Ležák"** Objednávkám v městě a na venkov věnuje se veškerá pozornost.

BRATŘI METZ

E. MORONY.

Obchod komisionářský

s plodinami všeho druhu. Za máslo a vejce platí nejvyšší ceny.

309 So. 13th St. OMAHA, NEB.

Odporučení: State Bank; Whitney, Clark & Co.; Steele, Johnson & Co.; Tootle Maul & Co [49 1r]

U.S. Depositní bank.

—PRVNÍ—

Národní bank

V OMAHA.

Nejstarší závod bankovní v Omaha

Kapitál a záloha přes $300.000.

DIREKTOŘI:

Herman Kountze, prezident; *H. W. Yates,* pokladník;
Augustus Kountze, náměstek; *A. J. Poppleton,* právní zástupce.

Tento bank přijímá vklady v jakémkoliv obnosti.

Platí úroky z uložených peněz.

Vydává směnky na San Francisco a všechny hlavní města Spoj. St. jakož i na Vídeň, Prahu všechna hlavnější města Evropy.

Prodává přeplavní lístky pro vystěhovalce na parníky Inman.

J. S. Panter & Co.

LÉKÁRNÍCI.

roh 12 & Douglas ul.

OMAHA, NEB

Úplná zásoba čistých léků a toaletních a ozdobných předmětů vždy na skladě.

Recepty pečlivě se připravují.

☞ Český klerk, pan **Frank Mare** poslouží ochotně všem krajanům. 23

W. H. C. STEPHENSON

LEKAŘ.

Office 522 11tá ulice roh Jackson.

Nemocní se bez odkladu navštěvují, ve dne neb v noci. (15,1m.s.)

JNO. C. JACOBS.

Pohrobník.

263 *Farnham St.*

HOTEL GARNI.

ED. KREISSMAN, hostinský.

Desátá ulice, - - Omaha, Neb

Naproti U. P. nádraží.

Restaurant.— Jídla v každou hodinu.

AUGUSTUS WEISS

Jednatel pojišťovací.

Zastupuje následující společnosti:

La Confiance z Paříže,	kapitál	$5,000.000
North German z Hamburku,	"	2,500.000
Glen Falls, New York	"	1,000.000
Star Fire Ins. Co.	"	250.000
Mercantile F. & M. Boston	"	500.000
Milwaukee Mechanics, Wis.	"	500.000
Rochester German	"	500.000
German of Freeport, Ills.	"	500.000

Chas. KAUFMAN, oprávněný jednatel. [49 1r

Wittigova pivnice.

ED. WITTIG, majitel.

Farnham ul. mezi 10 & 11.

Kuželníky.

kulečníky a biliárv.

NEJJEMNĚJŠÍ DOUTNÍKY A LIKÉRY.

Nejlepší a nejlevnější

GROCERIE

PRODÁVÁ

Geo. Schmid,

na rohu 13 a Howard ul.

OMAHA, NEB.

Krajany své obslouží vždy ochotně i spolehlivě

český prodavač

a zaručuje všem úplnou spokojenost ve všech případech. Přijďte a přesvědčte se, že zásoba nejlepší a nejlevnější zboží a nejochotnější obsloužení. [od 1r

ANDERSON & GRIFFITH.

Bankéři.

WAHOO, - NEBRASKA.

Všeobecný bankovní obchod se vede. Úroky se platí na vklady uží 6. Přeplavní lístky na prodej po nejlepších parnících i železničních lístky po všech částech v Evropě i Americe.

Do Saunders Co. Neb.

COPP & KRÁTKÝ, právníci.

Úřadují jsme spatřeni, tak že můžeme nyní poskytnouti každému pevné na každém jiném v Hlubokých částkách: na nejlepší lidská česky. Též prodáváme majetek všeho druhu, jakož i dobytek takový i havěť.